

Olv.: Kiv 32,7-11.13-14 – 1Tim 1,12-17 – Lk 15,1-32  
A tékozló fiú

## KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

### *Szentmise bevezetése*

Szeretettel köszöntöm a Testvéreket ezen az ünneplésen, hiszen minden vasárnap meghívunk bennünket ünneplésre. Isten hív meg bennünket, mert az ember élettörténete, ha Isten felől értelmezi, akkor nem más, mint az Istennel közös történet. Az elmúlt napokban nagyon szégyenkeztem, mert egy muszlim imám kioktatott bennünket. Arról beszélt, hogy ők amikor megérkeznek különböző országokba, akkor nagyon csendben vannak. Ők nem konfrontálódnak, de szigorúan ragaszkodnak a vallásukhoz. Gyakorolják a vallásukat, mert meggyőződésük, hogy a közösségnek élő tagja, hasznos tagja csak olyan valaki lehet, aki gyakorolja a vallását. Szinte észrevétlenül meghódítják a világot. Egyébként az első keresztények is így indultak el. Még arról is beszélt, hogy Európa elhagyta az Istent. Európa nem gyakorolja a vallását. A keresztények nem gyakorolják a vallásukat. Ez a vég.

Egy kis gyógyír volt a fájdalmamra, hogy a televízióban láthattam, hogy a köztársasági elnök Úr a Szentatyánál külön kiemelte, hogy az alkotmányban mindenképpen hangot adnak a keresztény értékeknek. Hiszen Európa keresztény gyökerekből élt. Talán még megújulhatunk, ha újra találkozunk az Istennel.

Ezt a szentmisét fiatal emberekért ajánljuk fel, azokért akik itt a házunk tetőterében laknak. Egyetemista fiatalok. Azért imádkozunk, hogy ezek a fiatalok el ne szédüljenek azért, mert van agyuk, az okosabbak közül valók se. Hiszen divatos területen mozognak. Informatikusok. Elkábítja az embert. Biztos, hogy sok hasznat jelenthet az ő tudásuk, az ő ismeretük. Azért imádkozunk, hogy használjanak, de azt el ne felejtsek, hogy mindennél fontosabb az, hogy Istenhez tartozhatnak. Szeretnénk ha ez a ház valamiképpen ezt az üzenetet közvetítené nekik. Tartsunk bűnbánatot.

### *Szentbeszéd*

Kedves jó Testvérek!

A hit szemszögéből meg is érti az ember, ha valaki nem a hit szemszögéből nézi az életet, akkor nem is fogja föl, de a mai vasárnap üzenetét egyetlen mondatban szeretném kimondani:

***A paradicsom utáni ember története az Istennel.***

Ha jól figyeltük az olvasmányokat, különösen az evangéliumot, akkor máris valamit sejtünk ebből a nagyon fontos üzenetből. Azért nagyon fontos ez az üzenet, mert az ember élete nem az egyetemeken dől el, bármennyire fontosak. Az ember élete nem az üzemekben, a gyárakban, a különböző termelő egységekben dől el. Az ember élete aszerint nyer értelmet, hogy az ember a helyén van-e, vagy sem. Itt nem munkahelyre kell gondolni, bár nagyon fontos. Itt nem különböző lehetőségekre, elérhető lehetőségekre kell gondolni, amikor az ember úgy gondolhatja, hogy megtalálta a helyét. Igaz, ha az ember olyan helyen

tevékenykedhet, ahol tevékenységének értelmét látja, ez hallatlan nagy örömet jelent. De az ember helyét máshol kell keresni.

***Az ember helye az Isten közelében van.***

Vagy jól érzi magát az ember az Isten közelében, vagy elvétí az életét. Csakhogy nem csupán arról van szó, hogy az egyes ember életéből mi lesz, mert az egyesek alkotják a közösséget. A közösség sorsa is eszerint formálódik és alakul. A nemzet sorsa is eszerint alakul így vagy úgy. Az emberiség története, egy nemzet története is eszerint alakul. Most legyünk ennyire sovíniszták és csak a saját nemzetünkre gondoljunk. Igen nagy bajban vagyunk. Nemzetünk történetében igen fontos az oktatás, rengeteget beszélnek is róla és kell is. Igen fontos az egészségünk. Sok mindent kell tenni annak érdekében, hogy egészségesek maradjunk és meggyógyulhassunk.

***De egy nemzet története a családban dől el.  
Azokban a családokban, akik Isten közelében élnek.***

Azért hangsúlyozom ezt, mert – ahogy kioktatott bennünket ez a muszlim imám, - fájdalmas, de a családjaink is elhagyták a vallást és elhagyták az Istent.

***Ez a mai történet: az ember története az Istennel.***

Gyönyörű az evangélium. Azt halljuk, hogy vámosok és bűnösök keresik Jézust. Már ez is gyönyörű üzenet. Már ez is akár elég lehet az embernek. Mekkora dolog az, amikor az ember érzi azt, hogy nyomja bűneinek terhe és keresi a megoldást. De ami igazán mehökkent az az, hogy

***ha az ember elindul az Isten keresésére, szembe találkozik az Istennel,  
mert  
már az Isten is elindult az ember keresésére és útközben találkoznak.***

Erre nagyon komolyan kell gondolnunk, hiszen nagyon furcsa ez a világ amelyben élünk. Ez a modern világ rendkívül sokat ad az ember önállóságára, az ember szabadságára. Rendkívül sokat emlegeti az ember jogait és ebből egyszer csak megfogalmazzák azt az ijesztő és félrevezető kijelentést, hogy ez az ember privát élete, ez az ember magánügye. Mi ez? Mi az, hogy az ember magánügye? Ez a modern ember handabandája. Mi emberek amikor látjuk, hogy valaki járja a maga útját és nem jó az az út, akkor inkább nem ártjuk bele magunkat, egyébként is az az ő élete. Testvérek, nem! A mi életünkről van szó. A mi közös életünkről van szó. A mi kereszténységünkről és a mi nemzetünkről van szó.

Ha a ma hallott olvasmányokra figyelünk,  
akkor rádöbbenhetünk arra,  
hogy az Isten valóban ünnepelni akar velünk.  
Az Isten meghív minket magához.  
Mindannyian meghívottak vagyunk.  
Ez azért nagyon fontos, mert nehéz az élet.  
Az élet tele van gondokkal, bajokkal, konfliktusokkal.

***A paradicsom utáni élet. Történetek Isten jóságáról az Ószövetségből.***

Ádám és Éva rögtön meghallhatták: “Arcod verejtékével eszed a kenyered. Fájdalommal szülsz a gyermekeidet.” Ez a paradicsom utáni élet, mert Ádám és Éva nem érezte jól magát

Isten közlében. Úgy gondolták, Isten nélkül a maguk életét élik. A történet folytatódik, a paradicsomon kívül egyre mélyebbre süllyed az ember. A testvérek, Káin és Ábel szembekerülnek. Káin úgy gondolja, hogy őt háttérbe szorítják, ezért megöli öccsét. Az emberek közös élete is egyre jobban megromlik. Noé a vízözönből megmenekül, utána holt részegen fetreng.

*Az ősatyák története.* Ábrahám feleségének, Sárának a története, aki elúzi a rabszolga asszonyt. Jákob csellel megveszi az örökséget. Ez a történet - amit hallottunk, - Isten kivezeti a rabságból a népet. Gondoskodik róla a pusztai vándorlás idején. Mózes amikor egy kicsit elfordítja a fejét, abban a pillanatban borjút öntenek és istenként imádják

*Mi történik? Ez a vigasztaló, erről szól ez a mai vasárnap!*

Kaint megjelöli az Isten. Senkinek nincs joga meggyilkolni, mert az Istenhez tartozik annak ellenére, hogy ő gyilkolt. A pusztába üzött asszonyt és a fiát Isten fölkarolja és gondoskodik róluk. Mindegy, hogy Sára hogyan gondolkodott. Jákob és Ézsau egy-egy nagy népnek lesz az atyja. Jákobra Isten még egy másik feladatot is akart bízni, ezért meg kell vívnia az angyallal és amikor megáldja az angyal, akkor új nevet kap. Izrael lesz a neve, ami azt jelenti: Istenben erős. A borjút imádó néppel Isten új szövetséget köt, mert Isten nem akarja az ember halálát, hanem azt akarja, hogy megtérjen és éljen. Isten azt akarja, hogy az ember visszataláljon a helyére.

### ***Történetek Isten jóságáról az Újszövetségből.***

A tékozló fiú nincs a helyén, elhagyta azt. Az asszonynak az egy darab drachmája nincs a helyén. Kipottyant a koszorújából és elkallódott, elkeveredett. A bárány elcsatangolt. Mindegyik történetben arról van szó, amikor megtalálják a bárányt, amikor megtalálja az asszony a drachmát, amikor a fiú hazaérkezik, akkor nagy ünnepet rendeznek. Örülünk és örvendezzünk, mert valami, valaki elveszett, de megkerült. Ami egészen megható lehet a számunkra, ahogy Jézus levonja a következtetést.

Egészen furcsa lehet a számunkra és ezt is megengedi. Jobban örülnek a mennyben egy megtérő bűnösnek, mint 99 igaznak. Milyen furcsa. De ilyenek vagyunk mi emberek és ehhez is alkalmazkodik Jézus. Amikor ugyanis valamink elveszik, akkor az a legfontosabb, ami elveszett, nem az, ami megvan. Furcsa, ha egyszer belegondolunk. Miért nem gondol az ember arra, hogy 99 még megvan? A drachmával, kilenc darab még megvan. Az apának ott van a fia, aki mindig vele van.

Isten ünnepelni akar velünk és nekünk ezt kell eldöntenünk: akarunk-e ünnepet is, vagy csak rabszolgaként akarjuk élni a mindennapjainkat. Élni a magunk feje után, a paradicsomon kívüli állapotban, telve gondokkal, bajokkal, megpróbáltatásokkal, szenvedésekkel, amiket sohase tudunk megoldani a magunk erejéből. Erre mondunk igent, vagy

***rádöbbenünk arra,  
hogy az embernek újra és újra vissza kell találni a helyére,  
hogy közös története legyen az embernek az Istennel,  
mert ez az egyetlen biztosítéka, hogy az életünknek értelme lesz.  
Ez az egyetlen biztosítéka annak, hogy az emberiség fönnmarad.***

Európa haldoklik. El fog tűnni, ha ez a tendencia megmarad. Európa el fog tűnni, mert azé a föld, aki benépesíti. Ha ez a tendencia marad, akkor Magyarország el fog tűnni, mert azé az ország, aki benépesíti. Kár itt nagy elméleteket gyártani. Kár itt különböző teóriákkal áltatni magunkat és egymást. Az ember vagy visszatalál az Istenhez, a hithez, a valláshoz, a

kereszténységhez, amely Európát létrehozta, vagy... Csak magunkra gondolunk, de már a gyerekeinkre nem, az unokáinkra még kevésbé. A kétszáz év múlva élőkre pedig önző módon ügyet se vetünk.

Testvérek!

***Imádkozzunk azért ezen a mai vasárnapon,  
hogy visszatáljunk a helyünkre,  
az Isten közelébe, Istennel való kapcsolatunkba,  
amely az Élet.***

+ A M E N +

### ***Imaszándék a Mi Atyánkhoz***

Ma a Szűzanya névnapja van, akit mi magyarok Nagyasszonyaként tisztelünk és akinek gondjára bízott bennünket első szent Királyunk. Kérjük az Ő közbenjárását nemzetünkért, mindannyiunkért. Imádkozzunk Mária nevű testvéreinkért is, hogy Isten akarata és terve szerint éljék a mindennapjaikat.

***Mi Atyánk...***

### ***Könyörögjünk***

Istenünk, mennyei ajándékok éltető ereje járja át lelkünket és testünket, hogy ne a mi ösztönös természetünk uralkodjék bennünk, hanem e Szentség hatása irányítson minket mindenkor Krisztus, a mi urunk által.

+ A M E N +

### ***Szentmise befejezése***

Kívánom a Testvéreknek, hogy az Isten áldása bátorítson mindegyikünket, hogy elinduljunk Isten felé. Ha ezt megteesszük, Isten már készíti a közös életünket. A fiúknak különösképpen is szeretném a lelkükre kötni, hogy itt vagytok a templom közelében. Ne felejtsetek el, hogy nem csak egyetem van, hanem templom is van és a kettő összetartozik. Ez is az egyik nagy tragédia, hogy ezt a kettőt elválasztották és meghasonlott az élet. Jöjjetek minél többször, sőt mindig. Nem kell a perselybe dobni, mert tudom én, egy egyetemista zsebében ugrálnak még a fillérek. Nehogy ez visszatartsen benneteket.

+ Á L D Á S +